

Trampolí o llast

La decisió aprovada per la junta de compromissaris del FC Barcelona de dur als tribunals la junta anterior del club, ha posat Joan Laporta a l'agenda mediàtica. Com pot afectar aquest afer la carrera política i electoral de l'ex-president blau-grana?

Després de l'assemblea de compromissaris del FC Barcelona del dissabte 16 d'octubre, en què es va decidir –a instàncies de la junta actual de Sandro Rosell– de dur als tribunals els comptes de l'anterior, liderada per Joan Laporta, s'ha establert un enfrontament intern en l'univers barcelonista. L'ex-president del Barça i els responsables econòmics de l'anterior junta, anunciaven en una conferència de premsa la impugnació d'aquella assemblea. Així mateix, l'ex-mandatari blau-grana denunciava que l'actual president del Barça havia cedit a les pressions dels “poder fàctics” i partits polítics, per mirar de perjudicar la seva proposta política, Solidaritat Catalana, amb la qual concorre a les eleccions al Parlament del dia 28 de novembre.

Sigui una conxorxa o no, quins efectes pot tenir aquest afer en la campanya electoral de Laporta? De moment, no sembla que es pugui fixar una resposta clara. De fet, hi ha qui considera que pot ser positiu per als interessos de la campanya de Laporta i la seva proposta política, Solidaritat Catalana, perquè això farà que els mitjans en parlin, cosa positiva per a una força que avui encara és extraparlamentària. Però, per contra, també hi ha qui considera que, poc o molt, pot afectar la cursa electoral i sembrar l'ombra del dubte en l'electorat més indecís.

Anton M. Espadaler, escriptor i medievalista, membre del Consell Assessor de la Fundació del Futbol Club Barcelona, autor del llibre *Joan Laporta. Passió absoluta* (Edicions

Dau, 2009), és un dels que considera que darrere la decisió de la junta de compromissaris hi ha un intent de desprestigiar la figura de l'ex-mandatari blau-grana: “Això és fet també per perjudicar-li la carrera política.” Però Espadaler considera que no l'afectarà, perquè “la seva capacitat de resposta, que creix en les situacions adverses, el deixa incòmode”. L'escriptor, a més a més, defensa Laporta: “No li han tremolat mai les cames en el moment de prendre decisions. I estic convençut que no s'ha embutxacat mai ni un ral. El considero una persona honrada.”

Però també hi ha opinions més crítiques, com la del polític Josep Maria Colomer, que considera que “cal diferenciar la responsabilitat penal de la responsabilitat política”. De manera que els qui en política democràtica reben el càstig o el premi electoral, en forma de nombre de vots, no són sempre les persones que han fet una mala gestió o han comès un delictes. Sí que són, però, els “qui han nomenat els autors reals de la malifeta”. En aquest cas, per a Colomer, “els principals culpables em sembla que són els dos que van fer la imrepresentable conferència de premsa de comiat, en la qual van dir que hi havia una mica de dèficit, però que el flux d'ingressos era més que suficient perquè hi hagués fins i tot superàvit! Cap dels dos no havia estat votat, sinó que havien estat nomenats per Laporta. Per tant, potser aquells dos acabaran pagant la pena criminal que els pertoqui, però pel que fa a la política, certament, el qui en rebrà les

Joan Laporta, en un acte preelectoral, al mer-

conseqüències és Laporta, i que així sigui forma part de les regles del joc democràtic.

Reforç per al convençut i dubtes per a l'indecís. Al marge de valoracions personals, Ferran Requejo, catedràtic de ciència política de la Universitat Pompeu Fabra, es mostra més escèptic respecte a la possibilitat de motivacions conspiratives. “No acostumo a creure en les conjures, normalment no n’hi ha. La teoria de la conspiració acostuma a ser falsa.” Per a aquest catedràtic, en canvi, l’afer de la judicialització dels comptes de Laporta “no és un fet neutre”, i considera que li pot passar una certa factura negativa, perquè “pot reforçar la imatge d’una certa prepotència, i estén ombres de dubte en la seva gestió, siguin veritables o siguin falses”. Tot amb tot, Requejo adverteix que tot plegat no deixen de ser conjectures. No es podrà saber mai la repercussió real, “perquè

cat de la Boqueria de Barcelona, per a denunciar l'espoliació fiscal de què és objecte Catalunya.

no hi ha manera de comprovar-ho". En resum, Requejo creu que aquest episodi de confrontació entre l'actual junta del Barça i l'anterior sí que pot "reforçar els laportistes convençuts i potser algun indecís dubtós entre les diverses opcions independentistes", especialment entre Laporta i Reagrupament, però pot semblar certes ombres entre l'electorat més indecís.

Aquest fenomen de reforçar els convençuts també el comparteix el catedràtic de ciència política de la Universitat de Barcelona Jordi Matas: "Des d'un punt de vista electoral, aquells que veuen ja clar que votaran Joan Laporta, no crec que els afecti de cap manera, tot al contrari, pot ser un element de reforç i tot." Matas coincideix amb Requejo que entre "aquells que es mouen entre diverses aigües del món independentista, potser sí que pot generar un cert desgast" la polèmica pels comptes de l'anterior junta barcelonista. A més a més, també creu que

pot afectar negativament els interessos electorals de Laporta, en el sentit que pot servir d'argument als seus adversaris polítics, afegeix aquest catedràtic de la UB. I, més a llarg termini, depenent dels resultats electorals, "en el cas d'hipotètics pactes postelectorals, i suposant que els comptes surtin, pot resultar incòmode aquest afer a l'hora d'establir acords amb unes altres formacions".

Però per a Jordi Matas, l'afer també li porta oportunitats positives, al líder de Solidaritat Catalana, perquè li permet de "tenir més presència als mitjans de comunicació convencionals i superar el silenci al qual estan abocats les forces extraparlamentàries, sempre que ell sigui prou hàbil per a menar l'aigua al seu molí". Per a Matas, Laporta és prou hàbil per a reconduir la situació. Així mateix, considera que l'afer, en principi, no contribuirà a desmobilitzar l'electorat, especialment l'electorat al qual es vol adreçar

Laporta. Per a Matas, "les forces noves encara tenen el benefici del dubte, i tenen un vot il·lusionat que, per tant, és més impermeable a totes aquelles crítiques que es puguin derivar del cas". Per tant, "el vot convençut no trontolla", diu Matas. Si de cas, "pot trontollar és el vot indecís, que és un element clau".

"Que parlin de mi, ni que sigui bé". Tot i considerar que no es determinant per a res, Joan Botella, catedràtic de ciència política de la Universitat Autònoma de Barcelona, considera que l'afer no li va pas malament al candidat Laporta. "Que parlin de Laporta, li va bé", diu Botella. I recorda, per il·lustrar-ho, la famosa frase de l'escriptor castellà Jacinto Benavente: "Que parlin de mi, ni que sigui bé", en què es dona per fet que malament, ja en parlaran. Per a Botella, l'afer també serveix a Laporta perquè li accentua "els trets propis: molt personalista, i pagat d'ell mateix, que se sent dipositari de grans virtuts", atès que centra sobre ell mateix la personalització dels retrets que li fan. Botella no considera, però, que l'episodi "pugui estendre ombres o dubtes en la manera de gestionar" del candidat de SI. A parer seu, aquest cas "és paral·lel al fet de ser un president d'un Barça que ha guanyat copes, lligues i un grapat de títols". I, per tant, considera "que tot plegat no té efectes rellevants". Tot i això, Joan Botella no descarta que Laporta calculi que "un cert paper de víctima, de persona assetjada, pot ser positiu" als seus interessos electorals. Però insisteix a dir que, "al capdavall, tot plegat, ni dóna ni treu res de manera substancial".

Per a Roger Buch, doctor en ciències polítiques per la UAB i professor de la Universitat Ramon Llull, els efectes per a Laporta són clarament positius: "Com que parteix d'una posició minoritària, tot allò que sigui rebre atacs i posar-lo a l'escena li és positiu". Buch ho argumenta amb el fet que el candidat de SI "ara no té res a perdre, perquè no forma part d'un partit amb representació parlamentària". Buch també considera que la decisió de portar els comptes de Laporta i la seva junta als tribunals, és percebut pels seus "com un atac".

FRATIS I CAMPS

TINA BAGUE

EL TEMPS

JORDI PLAY

De dalt a baix i d'esquerra a dreta, l'escriptor i medievalista Anton M. Espadaler, i els politòlegs Ferran Requejo, Josep Maria Colomer i Roger Buch. Els experts mostren opinions molt variades sobre quins efectes pot tenir en els interessos electorals de Joan Laporta la decisió de portar als tribunals la gestió de la seva junta al capdavant del FC Barcelona.

A més a més, afegeix, “de moment, com que d’entrada no se li ha descobert res gros, sinó que sembla qüestió d’interpretacions, li pot anar bé a curt termini. A Laporta, la gent ja li coneix determinades facetes. Per tant, ara no es reconeix res nou, que pugui sorprendre ningú”. De manera que aquesta percepció d’agressió, entre els seus seguidors “reforça la necessitat de reacció i de mobilització”. Així doncs, considera que li pot resultar positiu, si més no, per a la campanya electoral.

El consultor polític Jordi Segarra, d’SP!Polítics, que ha treballat amb diverses formacions polítiques de

Catalunya i en campanyes del govern andorrà, i que participà en la campanya electoral de Barack Obama, considera que aquest afer derivat de l’assemblea de compromissaris del Barça, a Joan Laporta “li va molt bé per a la seva campanya: el resitua en l’agenda mediàtica, perquè no hi ha un focus més bo en aquest país que el que representa el Barça; res com això no te’l dona”. A més, per a Segarra, no només el situa a l’agenda dels mitjans catalans, sinó també a la dels espanyols. Per tant, sobre si li pot reportar un cost electoral, per a aquest expert en màrqueting polític és prou clar que no: “Crec que

al contrari. Si algú pot haver arribat a creure que això anava contra la seva candidatura i el seu partit, s’equivocava. Perquè reforça i remotiva els seus votants i ciutadans afins.” Jordi Segarra, a més a més, dubta que l’afer dels comptes del Barça “li faci perdre un vot”. A parer seu, “situar-lo com a màrtir, com el que rep, el situa i l’enforteix”. Així mateix, com Buch, considera que “a hores d’ara, ningú no se sentirà traït perquè surtin temes negatius de la seva gestió” al Barça. I és que per a Segarra, els qui tenien una imatge de Joan Laporta la mantindran, i els qui la tenien positiva, també, fins i tot la reforçaran. De fet, no és la primera vegada que una situació aparentment adversa ha acabat generant un efecte invers i ha acabat reforçant un candidat polític, recorda Segarra. Això va passar, tot i que amb un context i unes magnituds diferents, amb Josep-Lluís Carod-Rovira, després de filtrar-se a la premsa la seva reunió amb membres de l’organització ETA (vegeu reportatge de la pàgina 32).

Segui com sigui, Segarra remarca que “si alguna cosa necessita Solidaritat és existir, formar part de l’agenda dels principals mitjans”. Els grans partits catalans encara no han engegat —explica aquest expert— “les seves piconadores electorals”. En plena campanya electoral, seran les grans formacions les que coparan l’agenda informativa. Per tant, segons Segarra, “per als partits que com ara SI, que no tenen representació parlamentària, un afer com aquest pot ser un filó per a fer-se un espai en les informacions”.

Des de la política. Des de la política, les reaccions han estat diverses, tot i que les formacions parlamentàries no han volgut entrar en el cas. Naturalment, Solidaritat Catalana, la plataforma electoral de Laporta, denuncia una “campanya de difamacions a què és sotmès el nostre cap de llista Joan Laporta amb la clara finalitat de perjudicar les opcions electorals de l’opció independentista que representa SI”. Aquesta formació denuncia una campanya “orquestrada per part dels poders fàctics de l’actual *statu quo* autonomista —grans mitjans de comunicació i els principals partits auto-

REAGRUPAMENT

La cap de llista de Barcelona de Reagrupament, Rut Carandell, amb Joan Carretero, el líder de la formació.

mistes-, i fan servir l'actual junta del FC Barcelona com a braç executor". De fet, les acusacions a unes altres formacions les ha fetes més explícites Laporta mateix, contra CiU i ERC.

Ambdues formacions neguen aquesta acusació. El candidat de CiU, Artur Mas, en una entrevista televisiva al programa *Agora* de TVC, negava rotundament les acusacions: "El Barça és el Barça! I no té res a veure amb CiU. Quan es van fer les eleccions del Barça, jo vaig donar una instrucció taxativa: nosaltres som neutrals, no ens hi hem de ficar. Nosaltres hem de guanyar les eleccions al Parlament, no al Barça."

Des d'Esquerra, el secretari de comunicació, Ignasi Llorente, també negava la *conxorxa*. "Entenem que ell [Laporta] busqui ficar tothom al mateix sac, per mirar de desviar l'atenció i aprofitar-ho propagandísticament."

CiU i Esquerra neguen que hi hagi cap conxorxa política i mediàtica contra Laporta

Però per a Llorente "és un tema intern d'un club de futbol i no hi tenim res a dir, ni a opinar. Ni amb aquest club, ni amb cap altre. Prou feina tenim per a despistar-nos en això".

Els altres nous. L'altra nova plataforma independentista que es disputa l'espai amb Laporta, Reagrupament, treu ferro a l'assumpte. Per a la cap de llista per Barcelona, Rut Carandell, l'impacte mediàtic que pugui tenir l'ex-president del Barça no necessàriament ha de beneficiar-lo. Així mateix, diu que dubta que, després de l'assemblea de compromissaris del club que aprovà de dur la gestió de la junta de Laporta als tribunals, ell pugui acabar reconduint a favor seu aquesta repercussió mediàtica.

Justament al contrari opina la impulsora d'Alternativa de Govern, Montserrat Nebrera, una altra de les noves formacions que concorren a les eleccions al Parlament català. A parer d'aquesta ex-diputada del PP, el "ressò mediàtic, una imatge de víctima triomfant, que a Catalunya ven molt (més que no pas a la resta d'Espanya, com s'ha vist amb Belén Esteban) i, sobretot, el fet que el resultat del procés judicial, si és el cas, no arribarà abans de les eleccions" és positiu per a Laporta. "Res en contra, molt a favor", afirma Nebrera, i afegeix que serà "una campanya suplementària per a un polític novell, amb capacitat mediàtica innata. I com que el programa a la majoria no els interessa..."

Enric Rimbau

La seva connexió fàcil, ràpida i segura amb Europa, amb el món.

Barcelona Europa

- ◆ El primer port espanyol en tràfic internacional.
- ◆ El port capdavanter de la Mediterrània i del sud d'Europa.
- ◆ El port de creuers núm. 1 d'Europa i el cinquè del món.
- ◆ El primer port a obtenir la certificació de qualitat ISO 9001.

Una connexió mai vista

Port de Barcelona
www.portdebarcelona.es

 Entitat beneficiària del fons de cohesió de la Unió Europea